

Udødelinger af Fodfolket en større Krigsstyrke, end man kan give dem efter den nuværende Hærorrdning. Det ærede Medlem kom ind paa at betragte Lovforslaget om overordentlige Befæstningsanlæg her i Landet som staaende i meget nær Forbindelse med de Betragtninger, der maatte anstilles over Hærens fornødne Styrke. Jeg skal give det ærede Medlem Ret i, at man ikke kan unblade at tage Hensyn til disse Befæstningsanlæg, men jeg tror dog, at det vil være rigtigst, at jeg for mit Vedkommende ikke nu kommer videre ind paa en Forhandling om selve Planen for Befæstningsanlægene, hvortil jeg jo vil faae Leilighed paa et senere Stadium. Naar imidlertid det ærede Medlem gjorde gjældende, at det saae ud, som om man i det Forslag, som jeg sigter til, havde opgivet Tanken om en Rebutit for Hæren ved Kjøbenhavn, saa kan jeg ikke indrømme dette. I Bemærkningerne til Lovforslaget er der gjort Rede for, hvilke Befæstningsanlæg Regjeringen i det Hele anser for at være nødvendige. Deriblandt er ogsaa Befæstningen af Kjøbenhavn imod Landstiden, og til dette Befæstningslæg er der netop anslaaet den samme Sum, som man i 1872 havde anslaaet til Befæstning af Kjøbenhavn fra Landstiden, med det Formaal for Die at sikkre Byen mod en Overrumpling, idet Anlægget tillige skulde være stærkt nok til, at Hæren kunde trække sig tilbage dertil under ugunstige Forhold. Nu ville ærede Medlemmer maaske sige, at de Beløb, som den Gang vare anslaaede, for 3 Marsiden, ikke ville vise sig at være tilstrækkelige nu, hvoraf man kan slutte, at Krigsministeren er gaaet bort fra sin tidligere Tanke og vil reducere dette Anlæg meget betydelig. Jeg tror nu ikke, at Prisstigningen netop med Hensyn til den Slags Anlæg, som der her er Tale om, er saa stor, at Summen ikke i det Væsentlige skulde kunne strække til, og navnlig har den senere Tids Prisnedgang paa mange væsentlige Materialier berettiget til at antage Saadant. Jeg skal imidlertid ikke døde videre herved, men blot hævde, at der ikke hos mig er nogen Bagtante i saa Henseende, og naar man mener, at denne Udskydning af Kjøbenhavns Befæstning mod Landstiden maatte vække Betænkelse ved at foretage en Indskrænkning af Hærens Styrke, saa vil jeg sige, at selv om Kjøbenhavns Befæstning mod Landstiden havde staaet i første Række, vilde der jo dog have været en Tid, forinden disse Foranstaltninger kunde have været fuldførte, hvor man vilde have savnet dem. Med Hensyn til Inddelingen af Fodfolket, som har vaakt Betænkelse hos begge de ærede Talere fra

Manders Amts 2den Valgfreds (N. P. Jensen) og for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Evertsmoes), da skal jeg blot henvise til, at i Forslaget af 1872 havde man to Divisioner med 5 Brigader a 4 Linie-Batailloner og 2 Reservebatailloner. Uddannelsen af Fodfolkets Rekruter kunde der ske paa samme Maade, som den sker efter den nuværende Hærlow, idet jo den ene Bataillon var bibeholdt som en Reservebataillon. Man havde delt denne Styrke i 10 Regimenter, den var for stor til at fordeles til 2 Divisioner, og derfor indskød man den Gang Brigaderne. Den samme Formation blev omtrent opretholdt i det Forslag, som blev forelagt for Thinget ifjor, idet man kun havde formindsket Brigadernes Antal fra 5 til 4, medens samtlige Batailloner vare foreslaaede som Liniebatailloner. Nu er man ganske vist gaaet til en anden Inddeling; man har indskrænket Fodfolket til 28 Linie-Batailloner og har fordelt dette til 7 Regimenter med Udødelighed af Brigaden. Jeg skal nu ikke gaa ind paa en nærmere Undersøgelse af, hvorvidt denne Formation er heldig i taktisk Henseende. De to ærede Herrer, som jeg sigter til, have haft deres Betænkelse i saa Henseende; de have ikke samme Anskuelse som den, Lovforslaget har, men have berørt det med en saa let Haand, at der ikke er Anledning for mig til at gaa ind derpaa, ligesom jeg overhovedet finder, at dette Spørgsmaal ikke egner sig til dybtgaaende Drøftelse her ved 1ste Behandling. Jeg skal heller ikke anføre, at man jo andre Steder har Regimentsinddeling med 4 Batailloner, og at der er andre Steder, hvor Brigaden ikke findes som Mellemled mellem Regimentet og Divisionen — i det Mindste erindrer jeg ganske tydeligt, at de to sidste Forslag, som ere forelagte af den svenske Regjering for Rigsdagen, ikke have et saadant Mellemled. — Men, som sagt, jeg skal ikke henpege dertil; thi har man Troen paa, at en Ting er god i og for sig, saa behøver man ikke at søge Støtte derfor fra andre Steder, og har man den Overbevisning, at en Indretning ikke er hensigtsmæssig, bliver man ikke overbevist om det Modsatte derved, at der henvises til, at man har det paa andre Steder. Saaledes som Sagen nu stiller sig, er der foreslaaet 3 Divisioner med 7 Regimenter, og hver Regiment paa 4 Batailloner, hvad der ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgfreds. Jeg kan ikke indrømme, at denne Organisation ikke skulde være fuldt saa stærk som den, vi nu have, men som sagt, hvorledes denne Sag paa den hensigtsmæssigste og bedste Maade skal